

Arrest

nr. 233 395 van 2 maart 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MANZANZA MANZOA
de Selliers de Moranvilleaan 84
1082 Brussel

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 oktober 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 december 2019 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MANZANZA MANZOA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 10 juli 2019, in functie van haar Belgische grootmoeder, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 28 oktober 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster op 7 november 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 10.07.2019 werd ingediend door:

Naam: [N.]

Voorna(a)m(en): [D.L.]

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

[...]

om de volgende reden geweigerd:

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

“§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging “de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de Belgische referentiepersoon een aanslagbiljet in de personenbelasting en de aanvullende belastingen voor (inkomsten 2015 en 2016 – aanslagjaar 2016 en 2017). Uit het meest recente aanslagbiljet blijkt dat zij een pensioen ontving van 12.527,64 euro voor het jaar 2016, dit komt neer op een gemiddeld maandelijks inkomen van 1.043,97 euro.

Het pensioen bedraagt echter geen 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast zoals voorgeschreven door bovenvermeld artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Dat komt heden immers op 1505,78 euro per maand. De voorwaarde is niet voldaan.

Gelet op het feit dat de referentiepersoon reeds 150 euro maandelijkse huishuur dient te betalen impliceert dit dat zij voor alle resterende vaste en variabele kosten van zichzelf en betrokkene nog zo'n 893,97 euro ter beschikking heeft. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel is het niet ernstig aan te nemen dat alle andere kosten (nutsvoorzieningen, verzekeringen, (tele)communicatie, kledij, voeding) met dit resterende bedrag kunnen worden betaald. Bijgevolg blijkt uit de behoefteanalyse dat een bedrag ter waarde van honderdtwintig procent van het leefloon echt wel het strikte minimum is dat de referentiepersoon ter beschikking dient te hebben. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat dit niet het geval is. Bijgevolg blijkt uit de behoefteanalyse dat de maandelijkse bestaansmiddelen van de referentiepersoon veel te laag liggen om een minimum aan waardigheid voor zowel zichzelf als voor betrokkene te garanderen. Bijgevolg lopen zowel betrokkene als de Belgische onderdaan het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. Er dient in dit kader bovendien opgemerkt te worden dat ook andere elementen in het dossier erop wijzen dat de Belgische onderdaan behoeftig is, en niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen om in haar levensonderhoud te voorzien. Immers, zij

betreft een sociale huurwoning. Bijgevolg heeft cvba Elk Zijn Huis reeds geoordeeld dat de referentiepersoon behoeftig is.

Uit de behoefteanalyse is gebleken dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon nog steeds ontoereikend zijn. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Er worden nog documenten voorgelegd, ter staving van de bestaansmiddelen (loonfiches), van de tante en nonkel ([V.M.B.] en [N.N.H.]) van betrokkene zelf. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien en daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de inhoud van het huwelijksvermogensrecht, dat een andere finaliteit heeft (arrest RvS nr. 240.164 dd. 12.12.2017)

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert gespreid over twee middelen, die samen kunnen worden behandeld, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 7 en 8 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de richtlijn 2004/38/EG), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het beginsel van behoorlijk bestuur. Zij stelt ook dat sprake is van een duidelijke beoordelingsfout en van machtsoverschrijding.

Haar betoog luidt als volgt:

"[...]

Schending van artikel 40 ter en van de Richtlijn 2004/38 en de huf]dige Europese jurisprudentie ; Arrest van het Hof van 3/10/2019 :

Schadelijke terugzending rechtszaak C-302/18.

I. Eerste middel SCHENDING van de artikelen 7 en 8 van de richtlijn 2004/38

Artikel 7

Recht op verblijf van meer dan drie maanden

1. Elke burger van de Unie heeft het recht op het grondgebied van een andere Lidstaat meer dan drie maanden te verblijven:

a) Indien hij een bezoldigde of niet bezoldigde werknemer is in de onthaal Lidstaat - gastland of

b) Indien hij voor zichzelf en zijn familieleden beschikt over voldoende bestaansmiddelen om niet ten laste te zijn van een systeem van sociale bijstand van de gast Lidstaat - tijdens zijn verblijf, en van een volledige ziekteverzekering in de gast Lidstaat,

Aangezien dit artikel voorziet dat de gezinshereniging over voldoende bestaansmiddelen moet beschikken,

Er wordt geen melding gemaakt van de bestaansmiddelen eigen aan de hergroepeerder van het gezin;

Dat de maatregel opgedrongen wordt enkel met als doel te vermijden [d]at genoemde personen ten laste een last zouden worden voor het Belgisch staatssysteem ;

Aangezien deze jurisprudentie niet alleen rekening houdt met de bestaan[s]middelen eigen aan de Europese staatsburgers, maar ook elk ander bestaansmiddel waarvan hij zou kunnen genieten en die niet noodzakelijk door zijn eigen zorgen voortgebracht wordt

Dat in onderhavig geval Mevrouw [N.L.P.], grootmoeder van verzoekster met pensioen is ; zij is 71 jaar oud ;

Dat zij niet meer a[c]tief is op de arbeidsmarkt ;

Dat zij echter haar dochter, Mevrouw [N.N.H.], heeft, alsook haar echtgenoot, die verzoekster ten laste hebben genomen en die hun bestaansmiddelen stabiel en regelmatig ter besch[ij]kking stellen ten gunste van Hergroepeerder ;

Dat in onderhavig geval de bestaansmiddelen van Hergroepeerder onvoldoende blijken volgens de afrekening opgemaakt door verwerende partij, 1043 euro met een beschikbaarheid van 893 euro, door het afhouden van de vaste last van haar sociale huur ;

Er blijft een redelijk beschikbaar bedrag over vermits het overeenkomt met het inkomen van het OCMW aan het tarief voor alle[e]nstaande, die de staat voorziet voor het overleven van een alleenstaande ;

Aangezien artikel 7 van de richtlijn geen melding maakt van de oorsprong van de bestaansmiddelen door te eisen dat deze bestaansmiddelen uitsluitend dienen voort te komen van de hergroepeerder ;

Zoals het arrest van 3 Oktober 2019, er de nadruk oplegt, een dergelijke conclusie maken zou leiden tot het toevoegen van een voorwaarde die de Richtlijn niet voorzien had en het objectief van de richtlijn in kwestie nog beperken;(arrêt SINGH EA, C 28/14, EU /C/2015/476 point 75) en van

Het Hof besluit dat zo redeneren, door bestaansmiddelen uit te sluiten die zouden voortkomen van andere familieleden een bovenmaatse inmenging veroorzaken in de uitoefening van het fundamenteel recht van het vrij verkeer en verblijf gewaarborgd doo[...]r artikel 21 HFEU omwille van het feit dat zij niet noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het objectief beoogd in art[ij]kel 7, paragraaf L 1, onder b van de Richtlijn 2004/38 ;

Dat het bijgevolg niet uitgesloten is dat hergroepeerder zich zou kunnen beroepen op bestaansmiddelen voortkomend van een derde, [...]jéén van zijn familieleden ;

Aangezien dat hetgeen zou tellen het behoud zou zijn van deze bestaansmiddelen verder dan de datum van het neerleggen van deze vordering (arrêt du 21 avril 2016, KHACHAB, C558/14, EU : C :2016 :285, point 31.)]

Aangezien in onderhavig geval hergroepeerder van verzoekster over het inkomen van zijn pensioen bes[c]h[...]jkt, hetzij 1043 euro, alsook over de hulp en het ten laste nemen van het inkomen van zijn dochter, tante van verzoekster en haar schoonzoon;

Dat deze een verklaring van ten laste nemen afgelegd hebben om de behoeften van de jonge verzoekster te vrijwaren ;

Dat zodoende het duurzame en stabiele karakter van de bestaansmiddelen afkomstig van derden, maar familieleden van verzoekster aangetoond zijn ;

Aangezien in onderhavig geval de redenering van tegenpartij niet aantoonst dat alle voornoemde bestaansmiddelen niet voldoende zijn, regelmatig en permanent opdat verzoekster, [D.] niet ten laste van de Belgische Staat zou zijn ;

Artikel 8

Administratieve formaliteiten ten laste van de burgers van de Unie

4. De Lidstaten mogen het bedrag van de bestaansmiddelen niet bepalen die zij als voldoende beschouwen, maar zij moeten rekening houden met de persoonlijke situatie van betrokken persoon[.] In ieder geval is dit bedrag niet hoger dan het niveau onder dewelke de staatsburgers van de Staat van onthaal mogen genieten van een so[c]i[...].a[le] bijstand , noch indien dit criterium niet mag toegepast worden hoger dan het minimum pensioen van de Sociale Zekerheid door de onthalende Lidstaat

Aangezien het bedrag van 1500 euro gevraagd doo[r][...] [v]erwerende partij verreweg de bestaansmiddelen overtreft waarvan de Belgische staatsburgers zouden kunnen genieten die afhangen van sociale hulp of van een minimu[m] pensioen genietend ;

Aangezien het pensioeninkomen van een alleenstaande persoon € 1.121,72 bedraagt sedert 1 Juli 2019;

Aangezien het integratie inkomen van een alleenstaande persoon geïndexeerd is op 910,52 € ;

Dat bijgevolg het pensioen van hergroepeerder 1043 euros bedraagt in 2016 en geïndexeerd sedert 1 juli 1121, 72 euro zijn equivalent aan het bedrag van het minimum pensioen door de [B]elgische autoriteiten vastgelegd :

Dat enkel het inkomen van hergroepeerder nemen artikel 8 van de Richtlijn 2004/18 in acht.[...]

Aangezien men rekening had moeten houden met de persoonlijke situatie van verzoekster en dat de bestaansmiddelen alleen niet het enig middel van uitsluiting kunnen uitmaken op het recht tot verblijf van meer dan drie maanden ;

Dat de verwantschapsband met de derde leden van de familie van verzoekster in overweging moeten genomen worden ;

Dat in onderhavig geval de familiale verbondenheid die de opvoeding en het welzijn van [D.] ondersteunt die bij haar grootmoeder leeft die haar kost en inwoning verschaft, dat haar tante langs moederszijde alsook haar echtgenoot elke andere behoefte vervullen en zich in deze zin inzetten.

Dat bijgevolg rekening moet gehouden worden met de persoonlijke situatie van verzoekster ;

Dat bijgevolg door te weigeren rekening te houden met deze elementen, tegenpartij het principe van een goede administratie schendt door de voorschriften van deze Richtlijn en haar jurisprudentiële toepassing niet na te leven ;

Tweede middel ; schending van artikel 8 EVRM van het privé- en gezinsleven van verzoekster en van haar broederschap en van haar familie

Artikel 8 - Recht op het respect van het privé- en gezinsleven

1. Elke persoon heeft recht op het respect van zijn privé- en gezinsleven, zijn woonplaats en zijn briefwisseling..

2. Er mag geen inmenging van een openbare autoriteit zijn in de uitoefening van dit recht dan voor zover deze inmenging voorzien is bij wet en dat zij een maatregel is, die in een democratische maatschappij noodzakelijk is voor de nationale veiligheid en de openbare orde, het economisch welzijn van het land, de verdediging van de orde en de preventie van strafrechtelijke inbreuken, de bescherming v[...].an de gezondheid of de moraal, of de bescherming van andermans rechten en vrijheden.

a) Aangezien het privé- en gezinsleven van verzoekster alsook die van haar familie, broederschap en nabije leden in België voortgezet wordt;

1. Dat verzoekster inderdaad met haar grootmoeder leeft die van Belgische nationaliteit is;

Dat de verwantschapsband tussen verzoekster en her[g]roepeerster door een DNA test aangetoond werd ;

2. Aangezien verzoekster sedert 2015 in B[e][...]lgië is, met haar broer en haar zuster [C.J.] en [C.D.L.M.] die reglementair in België leven;

3. Aangezien verzoekster sinds ongeveer vijfjaar in België leeft en dat zijn ernstig in België verankerd is ;
4. Aangezien conclu[a]nte haar studies van secundair onderwijs in België beëindigd heeft, dat zij voor het ogenblik naar de Vrije Universiteit van Brussel gaat;
5. Dat zij dus een echt privéleven in België heeft

Dat het feit haar tweemaal een verblijf te weigeren, terwijl de voorwaarden vervuld zijn voor haar verblijf, er[...]nstig schade berokkent aan haar privé- en gezinsleven e[n] haar beletten vreedzaam haar leven als jong meisje verder te zetten ;

6. Dat tegenpartij goed op de hoogte is van de situatie, dat zij de werkelijkheid van het privé- en gezinsleven van verzoekster niet betwist, zij decreteert dat verzoekster haar voorwaarden niet vervult tot het bekomen van een verblijfsvergunning voor meer dan drie maanden, maar zonder rekening te houden met de bijzondere context van verzoekster en haar familie

Dat zij zo geen rekening houdt met het impact van deze beslissing op het privé-en gezinsleven van verzoeker

Dat deze situatie inderdaad schade berokkent aan de familie in kwestie ; dat inderdaad [D.] en haar broederschap stevige banden onder elkaar behouden en dat zij de enige is zonder verblijfsvergunning;

Dat de beslissing van weigering tot verblijf een ernstig gebrek aan evenredigheid vertoont; dat tegenpartij integendeel de minst evenredige maatregel kiest ten opzichte van verzoekster door te weigeren haar een verblijfsvergunning te verlenen met als motief het exclusief onderzoek van de bestaansmiddelen van haar grootmoeder

7. Dat deze beslissing de familie schokt, dat verzoekster inderdaad indien zij een verblijfsvergunning bekomt bij haar familie in België zal kunnen blijven ;

Dat deze beslissing alleen al een overduidelijke schending van het privéleven van verzoekster betekent.

b) Dat het aan tegenpartij er bijgevolg op neer kwam, op zijn minst, over te gaan tot een aandachtig onderzoek van de situatie en het verwezenlijken van de balans van de aanwezige belangen; Inderdaad, het Europees Hof van de Rechten van de mens heeft reeds de gelegenheid gehad te verduidelijken dat de « noodzaak » van de inmenging in het recht op gezins- en privé leven inhoudt dat deze inmenging zou gebaseerd zijn op een zeer dringende sociale nood en onder andere evenredig met het beoogde wettelijk doel. Dit houdt in dat deze inmenging moet onderzocht worden, niet alleen van uit het standpunt van de immigratie en het verblijf maar eveneens ten opzichte van het wederzijds belang van verzoekster en haar ech[t]genoot om hun relatie verder te zetten en dat men het wettelijk doel beoogd met de ernst van de schade berokkend aan het recht van verzoekers op het respect van hun gezinsleven (cf Cour EDH, 21 juin 1988, Berrehab/Pays Bas, § 28-29).

Dat in de motivering van de omstreden beslissing verwerende partij deze verwezenlijking van de balans niet heeft aangeduid ;

Dat deze beslissing bijgevolg moet nietig verklaard worden ;

Dat bovendien, de vereisten van artikel 8 van het EVRM, evenals deze van andere beschikkingen van het Verdrag, behoren tot de orde van de waarborg en niet van [...] de eenvoudige goede wil of schikking (Pays Bas, /pratique (Cour EDH 5 février 2002, Conka / Belgique, § 83), enerzijds, en van het feit dat dit artikel de overhand heeft over de beschikkingen van de wet van 15 December 1980 (C.E. 22 décembre 2010, n° 210.029), anderzijds,, het komt de admin[...]nistratieve overheid toe, alvorens een beslissing te nemen, over te gaan tot een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van de rechtszaak, in functie van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben

Dat in onderhavig geval geen enkel nauwkeurig onderzoek in de beslissing verschijnt, terwijl het om beslissing gaat met zware gevolgen ;

Dat in onderhavig geval tegenpartij heel goed wist dat er risico's waren dat het nemen van de omstreden akte schade zou kunnen berokkenen aan een fundamenteel beschermd recht van de internationale juridische middelen die de Belgische Staat binden, te weten, artikel 8 van het EVRM. Dat in onderhavig geval de beslissing verkeerd gemotiveerd is, vermits zij een fundamenteel recht voorgeschreven door artikel 8 EVRM schendt [...]

CCE ARRET n°104 010 du 31 mai 2013

Liège (10e ch.), réf., 20 janvier 2015, n°2014/RF/171 ;

Dat zodoende tegenpartij gefaald heeft aan haar plicht van een goede administratie die vereist alle elementen van de rechtszaak in overweging te nemen alvorens recht te spreken, Zij heeft echter geen rekening gehouden met het uitoefenen van dit privé- en gezinsleven sinds weldra vier jaar op het Belgisch grondgebied, zonder rekening te houden met het feit dat de hergroepeerder Belgisch is, erkend en sinds jaren in België leeft, dat de broederschap van [D.] gereguleerd is ;

Dat deze beslissing van tegenpartij in ieder geval een duidelijke beoordelingsfout inhoudt, zij heeft een gebrek aan elke evenredigheid tussen het beoogde doel en het recht op privé- en gezinsleven van verzoekster ;

Dat er zodoende een schending van artikel 8 EVRM zou zijn, die een recht op privé- en gezinsleven voor elk individu erkent, indien ooit verzoekster niet zou gereguleerd zijn;

Uit hetgeen voorafgaat zijn alle elementen naar recht en naar feiten volledig onjuist zijn ;

Aangezien krachtens artikel 62 van de wet van 15 December 1980 en de artikelen [...] 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de beslissingen genomen krachtens de wet van 15 December 1980 moeten gemotiveerd zijn ;

Aangezien een beslissing motiveren is uitleggen, uiteenzetten naar recht en naar feiten, het syllogisme dat haar als basis dient, het is officieel maken waarin en waarom de auteur van de beslissing gemeend heeft zijn bevoegdheid te mogen toepassen aan de feitelijke situatie tot dewelke zij zich richt ; dat het doel van deze regel niet alleen is de administratie te dwingen zich te rechtvaardigen tegenover de burger, maar haar tevens te verplichten aan de feiten een stevige basis te verlenen voor zijn controle over de wettigheid ervan (D. Lagasse, Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, JT, 1991, page 737) ;

De verplichting elke bestuurshandeling adequaat te motiveren die voortvloeit uit de wet van 29 Juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bestaat in het aanduiden in de akte van de overwegingen naar recht en naar feiten die als basis dienen voor de beslissing."

2.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat verweerder in de bestreden beslissing heeft verwezen naar de van toepassing zijnde reglementaire bepalingen en duidelijk heeft uiteengezet dat hij verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden weigert omdat niet blijkt dat de Belgische onderdaan die zij wenst te vervoegen beschikt over toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft uiteengezet op basis van welke argumentatie hij besloot dat de aangebrachte bewijsstukken niet toelaten te oordelen dat is voldaan aan de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet voorziene bestaansmiddelenvereiste. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet of in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.2.2. Inzake de aangevoerde schending van de artikelen 7 en 8 van de richtlijn 2004/38/EG dient te worden geduoid dat deze richtlijn in casu niet van toepassing is. De bestreden beslissing is immers een antwoord op verzoeksters aanvraag om in functie van haar Belgische grootmoeder tot een verblijf in België te worden toegelaten en artikel 3 van de richtlijn 2004/38/EG bepaalt dat de richtlijn van toepassing is ten aanzien van *“iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2), die hem begeleiden of die zich bij hem voegen”*. De bepalingen van deze richtlijn kunnen dus niet nuttig worden ingeroepen door Unieburgers die zich binnen de eigen lidstaat bevinden en dus ook niet door de familieleden die hen willen begeleiden of vervoegen.

Een schending van de artikelen 7 en 8 van de richtlijn 2004/38/EG kan dan ook niet worden vastgesteld.

2.2.3. Waar verzoekster stelt dat een duidelijke beoordelingsfout werd gemaakt voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter, § 2 iuncto artikel 40bis § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat bloedverwanten in neergaande lijn van een Belgisch onderdaan die jonger zijn dan eenentwintig jaar of die ten laste zijn een recht op verblijf kunnen laten gelden op voorwaarde dat zij deze Belgische onderdaan vergezellen of vervoegen en deze beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Aan voormelde bestaansmiddelenvereiste wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen dient rekening te worden gehouden met hun aard en hun regelmatigheid.

Allereerst dient te worden gesteld dat verweerder duidelijk heeft aangegeven in aanmerking te hebben genomen dat de Belgische grootmoeder van verzoekster aantoonde te beschikken over een maandelijks pensioen ten bedrage van 1043,97 euro. Verweerder heeft uiteengezet dat dit inkomen lager is dan 120% van het leefloon van een persoon met gezinslast, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat de Belgische grootmoeder van verzoekster over een toereikend inkomen, in de zin van artikel 40ter, § 2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet, beschikt. Verweerder heeft daarnaast uiteengezet een behoefteanalyse te hebben doorgevoerd en heeft geoordeeld dat, rekening houdende met het feit dat verzoeksters grootmoeder maandelijks 150 euro huishuur dient te betalen, de referentiepersoon slechts 893,97 euro overhoudt om alle resterende vaste en variabele kosten te betalen, zodat niet kan worden aangenomen dat deze persoon voldoende bestaansmiddelen heeft om ook in verzoeksters levensonderhoud te kunnen voorzien.

In zoverre verzoekster nog aangeeft dat haar oom en tante haar (ook) ten laste hebben genomen kan het volstaan op te merken dat verzoekster een aanvraag indiende als persoon ten laste van haar Belgische grootmoeder en dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet niet voorziet in de mogelijkheid om een verblijfsaanvraag in te dienen in functie van een oom of een tante.

Tevens moet worden benadrukt dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet niet vatbaar is voor interpretatie en bepaalt dat het de Belgische onderdaan die wordt vervoegd of begeleid is die dient te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Hierbij moet worden benadrukt dat het Grondwettelijk Hof reeds oordeelde dat het niet zonder redelijke verantwoording is dat enkel de financiële situatie van de gezinshereniger, namelijk de Belgische referentiepersoon, bepalend is (cf. GwH 24 oktober 2019, nr. 149/2019). Verzoeksters verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie inzake een aantal Europese richtlijnen is niet relevant, nu niet blijkt dat deze Europese richtlijnen in casu spelen en gelet op het feit dat haar grootmoeder geen gebruik maakt van haar recht op vrij verkeer en bijgevolg slechts het nationaal recht van toepassing is.

Er werd ook niet aangetoond dat verzoeksters grootmoeder vrij kan beschikken over de inkomsten van de oom en tante waarnaar verzoekster verwijst en uit het feit dat een oom en een tante financieel dienen

bij te springen kan slechts worden afgeleid dat verzoeksters grootmoeder niet beschikt over de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bedoelde toereikende bestaansmiddelen.

Voorts moet worden gesteld dat verzoekster door erop te wijzen dat haar grootmoeder een bedrag ter beschikking heeft dat een alleenstaande toelaat om te overleven niet aantoonde dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is. Uit het feit dat er voldoende bestaansmiddelen zijn voor een alleenstaande blijkt immers niet dat deze alleenstaande ook voldoende bestaansmiddelen heeft om nog in het levensonderhoud van derden te voorzien.

Het gegeven dat verweerder oordeelde dat in voorliggende zaak, gelet op de kosten die verzoeksters grootmoeder dient te dragen, een bedrag ten belope van 120% van het leefloon het strikte minimum is om te kunnen besluiten dat er toereikende bestaansmiddelen zijn en dat dit bedrag volgens verzoekster hoger is dan het inkomen waarover Belgische onderdanen die afhankelijk zijn van steunverlening of die een minimumpensioen genieten beschikken, laat de Raad niet toe te besluiten dat verweerder een incorrecte toepassing maakte van de bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters toelichting dat verscheidene familieleden haar ondersteunen leidt evenmin tot de vaststelling dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet werd miskend.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Enige vorm van machtsoverschrijding of een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.2.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM merkt de Raad op dat verzoekster nooit tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk was toegelaten of gemachtigd en dat de bestreden beslissing haar verblijfssituatie niet wijzigt. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in haar privé- en gezinsleven. Er dient tevens te worden gesteld dat uit artikel 8 van het EVRM geen algemene verplichting voor een Staat kan worden afgeleid om de keuze van de gemeenschappelijke verblijfplaats van vreemdelingen te eerbiedigen of om een gezinsvorming op het grondgebied toe te laten (EHRM 19 februari 1996, nr. 23.218/94, Gül/Zwitserland; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), *Handboek EVRM Deel 2 Artikels-gewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 754-756). Verzoekster maakt daarenboven niet aannemelijk dat zij enkel in België met haar grootmoeder, die ook van Congolese origine is, en met haar twee jongere broers, die de Congolese nationaliteit hebben, een gezinsleven kan hebben en dat een gezinsleven elders niet mogelijk is. In de mate dat verzoekster zich nog beroept op de bescherming van haar privéleven moet worden gesteld dat niet blijkt dat enig beschermenswaardig aspect van haar privéleven door de bestreden beslissing op zich in het gedrang wordt gebracht. In dit verband moet worden opgemerkt dat het feit dat werd vastgesteld dat verzoekster niet voldoet aan de vereisten om een verblijfstitel te verwerven op basis van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet niet uitsluit dat zij op andere gronden – te meer nu zij aangeeft dat zij studies in het hoger onderwijs heeft aangevat en een oom en een tante haar financieel willen steunen – tot een verblijf kan worden gemachtigd. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat er op verweerder enige, uit artikel 8 van het EVRM voortvloeiende, positieve verplichting zou rusten die hem zou verhinderen vast te stellen dat verzoekster niet voldoet aan de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet gestelde vereisten of die een belemmering zou vormen om de bestreden beslissing te nemen. De Raad wijst er ten overvloede op dat, ook al primeert artikel 8 van het EVRM op de bepalingen van de Vreemdelingenwet, dit gegeven hoe dan ook geen hinderpaal vormt om toepassing te maken van bepaalde regels, zoals deze vervat in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, die in overeenstemming zijn met deze verdragsbepaling en die, door middel van het laten respecteren van bepaalde voorwaarden, de uitvoering van het recht op een privé- en gezinsleven van vreemdelingen in België regelen (cf. RvS 26 juni 2015, nr. 231.772). Ook het Grondwettelijk Hof gaf reeds aan dat de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalde regeling, waarvan niet blijkt dat deze in casu verkeerd werd toegepast, niet als een onevenredige inbreuk op het recht op respect voor het privéleven en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, kan worden beschouwd (cf. GwH 26 september 2013, nr. 121/2013 B.64.7 e.v.).

Voorts moet worden gesteld dat artikel 8 van het EVRM zelf verweerder geen motiveringsverplichting oplegt en deze verdragsbepaling ook niet voorziet dat uit de motieven van een bestuurlijke beslissing moet blijken dat een evenredigheidsafweging werd doorgevoerd (RvS 21 november 2003, nr. 125.588).

Een schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden vastgesteld.

2.2.5. Gelet op het voorgaande kan ook niet worden besloten dat verweerder zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding of dat hij enig, niet nader gespecificeerd, beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK